Е-К

Евдокс Кнідський (близько 408— близько 355 до н. є.) — давньогрецький астроном, склав одну з перших карт зоряного неба» створив першу наукову космологічну модель із концентричних сфер, пізніше розвинуту Аристотелем.

Еддінгтом Артур (1882—1944) — видатний англійський астрофізик, заклав основи теорії будови зір та їхніх атмосфер і теоретичної інтерпретації діаграми «спектр—світність», займався теорією пульсуючих зір, здійснив першу спостережну перевірку загальної теорії відносності.

Ейнштейн Альберт (1879—1955) — великий німецький фізик, один із засновників квантової фізики, творець спеціальної (СТВ) і загальної (ЗТВ) теорій відносності, що підтверджені астрономічними спостереженнями, ЗТВ лежить в основі сучасної космології нестаціонарного Всесвіту та фізики чорних дір; лауреат Нобелівської премії.

Ератосфен (близько 276—194 до н. є.) — давньогрецький астроном і географ, уперше визначив розмір земної кулі, дав оцінку відстаней до Сонця і Місяця, уточнив значення нахилу екліптики до небесного екватора.

Зельдович Яків Борисович (1910—1986) — видатний радянський фізик та астрофізик, один із засновників релятивістської астрофізики, розробив зі своїми учнями адіабатичну теорію утворення великомасштабної структури Всесвіту, зробив великий внесок у розвиток атомної науки й техніки; академік АНСРСР.

Каврайський Володимир Володимирович (1884—1954) — радянський астроном, геодезист і картограф, закінчив Харківський університет, працював у галузі математичної картографії, мореходної астрономії, астрогеодезії, лауреат Державної премії СРСР.

Каденюк Леонід Костянтинович (н. 1950 р.) — космонавт. Герой України, народився в с. Кащевці Чернівецької обл., першим в історії незалежної України здійснив космічний політ на американському КК багаторазової дії «Колумбія» 19—27 листопада 1997 р.

Кащеєв Борис Леонідович (1920—2002) — український радіоастроном, засновник радіометеорної астрономії в Україні, працював у Харківському політехнічному інституті та Харківському інституті радіоелектроніки.

Кассіні Доменіко (1625—1712) — видатний французький астроном-спостерігач, відкрив низку супутників Сатурна, щілину в кільці Сатурна, яку

назвали його ім'ям, одержав перше значення сонячного паралаксу, спостерігав зодіакальне світло.

Келдиш Мстислав Всеволодович (1911—1978) — видатний радянський механік і математик, розв'язав низку важливих проблем гідро - та газодинаміки, талановитий організатор науки, насамперед космічних досліджень; президент АН СРСР.

Кеплер Йоган (1571—1630) — видатний німецький астроном, один із засновників природознавства нового часу, відкрив закони планетних рухів, запропонував нову схему телескопа-рефрактора, близько підійшов до ідеї всесвітнього тяжіння, математичні роботи К. сприяли появі диференціального та інтегрального числення.

Климишин Іван Антонович (н. 1933 р.) — український астрофізик, народився в с. Кутика Тернопільської обл., закінчив Львівський університет, працював у ньому, а потім у Прикарпатському університеті; розвивав теорію перенесення випромінювання у середовищах, що рухаються; автор підручника для середньої школи та багатьох науково-популярних книг.

Койпер Джерард (1905—1973) — відомий американський астроном, вивчав подвійні зорі, досліджував еволюцію зір, відкрив два супутники планет-гігантів і наявність вуглекислоти в атмосфері Марса, вивчав головний пояс астероїдів і передбачив існування зовнішнього поясу астероїдів.

Кондратюк Юрій Миколайович (1897—1942, справжнє ім'я — Шаргей Олександр Гнатович) — радянський інженер і винахідник, один із піонерів космонавтики, народився в Полтаві , працював зокрема в Полтаві та Харкові, у книжці «Завоювання міжпланетних просторів» розглянув основи космонавтики, запропонував схему польоту до Місяця, загинув на фронті Великої Вітчизняної війни.

Коноваленко Олександр Олександрович (н. 1951) — український радіоастроном, народився в Харкові, закінчив Харківський університет; фахівець у галузі декаметрової радіоастрономії, відкрив лінії випромінювання міжзоряного вуглецю з квантовими числами понад 800; академік НАН України.

Кононович Олександр Костянтинович (1850—1910) — український астроном, один із піонерів астрофізики в Росії, закінчив Новоросійський університет в Одесі та понад ЗО років працював у ньому; займався фотометрією планет, спостереженнями сонячної активності, визначенням орбіт подвійних зір.

Коперник Миколай (1473—1543) — великий польський астроном, засновник геліоцентричного вчення, його книга «Про обертання небесних сфер» стала

першим поштовхом для розвитку фізики й астрономії нового часу, був також здібним лікарем, економістом і військовим діячем.

Корольов Сергій Павлович (1907—1966) — засновник практичної космонавтики, народився в Житомирі, навчався в Одесі та Києві. Під керівництвом Корольова були здійснені запуск першого ШСЗ, перший політ людини в космос, перший вихід людини у відкритий космос, перші дослідження Місяця та Венери за допомогою космічних апаратів; академік АН СРСР.